

CHIỀU ĐÔNG MIỀN BẮC MỸ

Mới bốn giờ chiều trời đã tối thui
Đêm dài quá, đêm lạnh lùng, vô vị
Ôi đêm đông ở xứ người, Bắc Mỹ
Sao nhớ Sài Gòn, nhớ quá đi thôi ...

Hỡi Sài Gòn yêu dấu của tôi ơi
Đâu thuở đến trường đi bằng xe đạp
Đâu những tiếng cười hồn nhiên bát ngát
Đâu tuổi học trò lắm mộng nhiều mơ

Và những mùa xuân không hẹn không chờ
Chợt ang đỏ trên má hồng trinh nữ
Để anh dìu em vào đường tình sử
Hoa biển nở tròn, nắng biển mênh mông

Rời bến xa tàu hơn bốn chục năm
Bến hóa đá và tàu thì khắc khoải
Định mệnh nào đã giơ cao lưỡi hái
Chém vào tim, bức tử cuộc tình hồng

Trái ang m, từ đây, một mùa đông
Lạnh tê tái như chiều nay, Bắc Mỹ
Bờ vết tâm thương ngày đêm máu rỉ
Làm xuân xanh không nắng ấm mặt trời

Em nhớ Sài Gòn... nhớ lắm ... anh ơi ...
Xé tờ lịch nghe đau ngày tháng cũ
Xưa, chiều Sài Gòn chúng mình dạo phố
Nay, chiều Đông Bắc Mỹ lạnh vô cùng ...

Nhưng bảo về thăm, em sẽ nói không
Vì ang núi vẫn còn kia, tàn ác
Em sẽ về ngày quốc ca cùng hát
Và cờ ang bay ngập khắp trời quê

Để chiều Đông Bắc Mỹ bớt lê thê
Em đốt lửa, bập bùng nhìn ánh lửa
Tường nắng Sài Gòn tràn qua khung cửa
Và anh ngồi bên nắng đợi chờ em

Song Châu Diễm Ngọc Nhân

Đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html> [=bấm vào]

www.vietnamvanhien.org